

Republika Hrvatska
Općinski sud u Karlovcu
Trg hrvatskih branitelja 1
47000 Karlovac

Poslovni broj: 11 Psp-24/2025-24

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Općinski sud u Karlovcu, po sucu ovog suda Tomislavu Maras, u pravnoj stvari 1 tužiteljice Elvire Gradinščak, OIB: 44900374552, Smičiklasova 23 A, Karlovac i 2 tužitelja Krunoslava Gradinščak, OIB: 84669028583, Splitska 15 A, Karlovac, oboje zastupani po Odvjetničkom društvu Rožman & Oredić u Karlovcu protiv tuženika Tomislava Dobričević, OIB: 80303274203 iz Karlovca, Splitska 13c zastupan po punomoćniku Josipu Begović odvjetniku iz Zagreba, Ulica Nikole Pavića 5, radi smetanja posjeda, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 08. rujna 2026. godine u nazočnosti stranaka te njihovih punomoćnika, po objavi, 15. listopada 2026.

r i j e š i o j e

I.

Utvrđuje se da je tuženik 9. rujna 2025. godine, za što su tužitelji saznali istog dana, smetao tužitelje u posjedu prava služnosti puta kod ulaznih vrata na poslužnu nekretninu, koja je na skici očevida Općinskog suda u Karlovcu od 13. travnja 2026. godine opisanog kao prednja vrata u širini od 90 centimetara, a označeno točkama A i B i to na način da je lokot sajlom za bicikle zaključao ulazna vrata i onemogućio tužiteljima ulaz na poslužnu nekretninu i posjed prava služnosti pa mu se nalaže uspostava ranijeg posjedovnog stanja i zabranjuje svako takvo i tome slično smetanje.

II.

Tuženiku se nalaže da tužiteljima naknadi prouzročene parnične troškove isplatom iznosa od 701,02 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po stopi izračunatoj uvećanjem kamatne stope, koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, počem od 15. listopada 2026. godine pa sve do isplate, a sve to u roku od 15 dana.,,

III.

Odbacuju se tužitelji s viškom tužbenog zahtijeva koji glasi :

"Utvrđuje se da je tuženik 1. rujna 2025. godine, za što su tužitelji saznali istog dana, smetao tužitelje u posjedu prava služnosti puta, na dijelu poslužne nekretnine, koja je na skici očevida Općinskog suda u Karlovcu od 13. travnja 2026. godine širine 2,45 metara, a označeno točkama C i D i to na način da je na tom zemljištu postavio željeznu mrežastu ogradu, kojom je u potpunosti onemogućio tužiteljima posjed prava služnosti

puta pa mu se nalaže uspostava ranijeg posjedovnog stanja i zabranjuje svako takvo i tome slično smetanje."

O b r a z l o ž e n j e

1. Tužitelji u tužbi tvrde da su posljednji mirni posjednici prava služnosti puta, koji prolazi poslužnom nekretninom u vlasništvu tuženika, a koja je upisana u zemljišne knjige kao kčbr. 2677 k.o. Karlovac I i vodi od povlasne nekretnine tužitelja, upisane u zemljišne knjige kao kčbr. 2679/2 iste k.o., na kojoj se nalazi kuća tužitelja u Karlovcu, Splitska 15A, preko poslužne nekretnine tuženika u širini od 3 metra i dužini od 21 metra do javnog vodnog dobra (kčbr. 2724/4 k.o. Karlovac I) preko kojeg se dolazi do rijeke Kupe. Predmetno pravo služnosti puta uključuje pravo hodati tom stazom te tako sebi puštati druge ljude i voziti se po putu biciklom. Isto je stečeno dosjelošću, jer je to desetljećima prilaz tužitelja od njihove kuće do rijeke Kupe i pravni prednici tuženika nikada im to pravo nisu osporavali. Prilikom stjecanja vlasništva poslužne nekretnine od strane tuženika, tužitelji su očito posve opravdano htjeli osigurati uknjižbu tog prava služnosti u zemljišnim knjigama pa su s tuženikom sklopili 24.8.2023.godine Ugovor o osnivanju prava služnosti, kojim se tuženik obvezao da ih u njihovu pravu puta preko kčbr. 2677 k.o. Karlovac I ne može nitko smetati ili ograničavati. Da su tužitelji u posljednjem mirnom posjedu predmetnog prava služnosti puta, dokazuje i činjenica vođenja parničnog postupka po tužbi ovdje tuženika protiv ovdje tužitelja, radi ukidanja te stvarne služnosti, koji se vodi kod ovog suda pod br. P-339/2025. Tuženik je 1. rujna 2025.godine, a za što su tužitelji saznali istog dana, postavio visoku metalnu ogradu bez vrata, koja onemogućava tužiteljima vršenje posjeda prava služnosti puta. Zbog te fiksne prepreke tužitelji više ne mogu niti biciklom, a niti pješice proći tim putnim pravcem do čestice koja vodi na rijeku Kupu. Tuženik je u proljeće 2025.godine postavio željeznu mrežastu ogradu na gornju plohu obrambenog zida na kčbr. 2724/4, ali je tom prilikom unutar ograde postavio vrata, tako da su tužitelji mogli vršiti posjed prava služnosti. U svibnju 2025. godine vodoravna inspektorica naložila mu je ukloniti tu ogradu s vodnog dobra. Tuženik je uklonio tu ogradu s obrambenog zida, a sada je postavio željeznu mrežastu ogradu na svojoj čestici, ne ostavljajući mjesta za prolaz tužiteljima biciklom i pješice do kčbr. 2724/4, koja predstavlja javno vodno dobro. Slijedom navedenog, a temeljem čl. 22. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, tužitelji podnose ovu tužbu te konačno specificiraju tužbeni zahtjev i predlažu da sud nakon provedenog postupka donese rješenje kojim se utvrđuje da je tuženik 1. rujna 2025. godine, za što su tužitelji saznali istog dana, smetao tužitelje u posjedu prava služnosti puta, na dijelu poslužne nekretnine, koja je na skici očevida Općinskog suda u Karlovcu od 13. travnja 2026. godine širine 2,45 metara, a označeno točkama C i D i to na način da je na tom zemljištu postavio željeznu mrežastu ogradu, kojom je u potpunosti onemogućio tužiteljima posjed prava služnosti puta pa mu se nalaže uspostava ranijeg posjedovnog stanja i zabranjuje svako takvo i tome slično smetanje. Utvrđuje se da je tuženik 9. rujna 2025.godine, za što su tužitelji saznali istog dana, smetao tužitelje u posjedu prava služnosti puta kod ulaznih vrata na poslužnu nekretninu, koja je na skici očevida Općinskog suda u Karlovcu od 13. travnja 2026. godine opisanog kao prednja vrata u širini od 90 centimetara, a označeno točkama A i B i to na način da je lokot sajlom za bicikle zaključao ulazna vrata i onemogućio tužiteljima ulaz na poslužnu nekretninu i posjed prava služnosti pa mu se nalaže uspostava ranijeg posjedovnog stanja i zabranjuje svako takvo i tome slično smetanje. Tuženiku se nalaže da tužiteljima naknadi troškove ovog parničnog postupka, sa zakonskim zateznim kamatama

tekućim od dana donošenja ovog rješenja do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi za dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve to u roku od petnaest dana od donošenja ovog rješenja.

2. U odgovoru na tužbu tuženik navodi da je nesporno da su tužitelji, kao stjecatelji, ovlaštenici služnosti na nekretnini koja je upisana u zk. ul. br. 1223, k.o. Karlovac I, k.č. br. 2677, Broj D.L. 97, u naravi SELO površine 493 m², Dvorište površine 239 m², kuća, Selo površine 146 m², Dvorišna zgrada, Selo površine 34 m², Kuća, Selo 74 m², na temelju Ugovora o osnivanju prava služnosti puta na nekretnini, kojeg su sklopili s tuženikom, kao vlasnikom poslužne nekretnine, dana 24. kolovoza 2023. godine, a koji je ovjeren kod javnog bilježnika Snježane Pavletić Zrnić u Karlovcu, Domobranska 6, pod brojem OV-4840/3023, temeljem kojeg su tužitelji zatražili upis navedenog prava u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Karlovcu, koji je svojim rješenjem br. Z-10493/2023. god. dopustio upis prava služnosti ovdje tužitelja kao stjecatelja. Slijedom naprijed navedenog neosnovana je tvrdnja tužitelja da je navedeno pravo služnosti stečeno dosjelošću. Osnivanjem navedene služnosti, tužitelji kao stjecatelji (ovlaštenici) služnosti su navedeno pravo koristili kako bi preko nekretnine tužitelja (kao vlasnika poslužne nekretnine k.č. br. 2677, k.o. Karlovac I.), preko izgrađenog prelaza s postavljenim željeznim stepenicama na željeznoj ogradi obrambenog zida, pristupili rijeci Kupi preko k.č. br. 2724/4 na kojoj se nalazi servisni put za održavanje i pripremu za obranu od poplava rijeke Kupe u vl. RH. Dana 28. svibnja 2025. godine, na temelju ovlaštenja vodopravnih inspektora Državnog inspektorata, obavljen je inspekcijski nadzor na temelju predstavke o nepovlaštenom postavljanju željezne mrežaste ograde na gornju plohu obrambenog zida koji se nalazi na k.č. br. 2724/4, k.o. Karlovac, u kojoj je načinjen prelaz te na isti zid postavljene željezne stepenice koje su tužiteljima služile za naprijed navedeni prelaz preko zida kako bi pristupili rijeci Kupi. Nakon obavljenog nadzora tuženiku je od Državnog inspektorata naloženo da ukloni željeznu ogradu i prelazne željezne stepenice, pod prijetnjom izricanja novčane kazne, slijedom čega će se onemogućiti bilo kakav prijelaz preko obrambenog zida, a s time i onemogućeno korištenje prava nužnog prolaza, koje je ugovoreno Ugovorom sklopljenim između stranaka. Temeljem naprijed navedenog naloga Državnog inspektorata upućenom tuženiku radi uklanjanje nadograđene ograde i željeznih stepenica postavljenih na obrambeni zid za rijeku Kupu, pod prijetnjom izricanja novčane kazne, te s time i nastanka štete tuženiku, a također imajući u vidu da tužitelji, kao stjecatelji prava služnosti na povlasnoj nekretnini imaju mogućnost pristupiti rijeci Kupi na drugi način, odnosno korištenjem javnog puta koji im je pristupačan, na način da koriste obližnje javne prometnice do obale rijeke Kupe, ugovoreno i uknjiženo pravo služnosti puta je izgubilo i razumnu svrhu, slijedom čega je tuženik je, kao ustupatelj prava služnosti, dana 09. lipnja 2025. godine podnio tužbu radi ukidanja prava sukladno pravilu propisanom čl. 191. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. S obzirom da su Tužitelji upoznati s podnošenjem naprijed navedene tužbe radi ukidanja prava služnosti i da su im poznati opravdani razlozi za njezino podnošenje, nejasno je zašto su se tužitelji odlučili na podnošenje ove tužbe dok sud ne donese odluku po upućenoj tužbi ovdje tuženika radi ukidanja prava služnosti, s obzirom da bi, u slučaju donošenja odluke o ukidanju prava služnosti, ova tužba bila bespredmetna. Temeljem naprijed navedenih činjenica i priložene dokumentacije, a s obzirom da odluka suda ovisi o prethodnom rješenju pitanja postoji li neko pravo ili pravni odnos, a o tom pitanju sud još nije donio odluku (u parnici posl.

br. P-339/2025. radi ukidanja prava služnosti), tuženik predlaže da sud u skladu s člankom 12, st. 1. ZPP-a sam riješi to kao prethodno pitanje, te da potom temeljem naprijed navedenog i priložene dokumentacije, odbije predmetnu tužbu i tužbeni zahtjev te naloži tužiteljima plaćanje troškova ovog parničnog postupka.

3. U dokaznom postupku ovaj sud je izvršio uvid u ugovor o osnivanju prava služnosti puta, u priležeće fotografije, u zapisnik Državnog inspektorata, u vlasničke listove za nekretnine, u preslik spisa Državnog inspektorata, saslušao svjedoke Rominu Medak, Željka Blaž, Ivana Mateš, Melaniju Ptičar, Renatu Mejašić, Stelu Dobričević te stranke.

4. Provodeći očevid na licu mjesta sud je utvrdio da prijevor predstavlja ulaz u dvorište sa vratima širine 90 cm, a koji ulaz u potpunosti ima sveukupno kao ogradna 3,30 metara te asfaltirani pojas dvorišta u istoj širini od 90 cm kao dio kolnog ulaza, ali u dužini od 21 metar od početka čestice sve do panel ograde koja je po širini dugačka 28,30 metara uz dio prijevora kao panel ograde od 2,50 metara na dijelu prema Kupi.

5. Tužitelji uvode sud u prijevor te navodi da je prethodno smetanju posjeda potpuno normalno ulazio u dvorište tuženika uz ogradu sve do betonskog zida napravljenog za potrebe obrane obale od Kupe na kojem su bile metalne stepenice te se potpuno normalno preko stepenica mogao prelaziti zid i odlaziti do obale rijeke Kupe. Danas to nije moguće jer je tuženik cca 1 metar od betonskog zida podigao ogradu od žičanih panela, skinuo stepenice te zaključao prednja vrata. Tuženik je ujedno uklonio i stražnja vrata koja su postojala što je ključno u ovom postupku, jer sada ne postoje vrata za prolaz do Kupe.

6. Tuženik uvodi sud u prijevor te navodi da prednja vrata nisu zaključana već da je stavljen biciklistički lokot koji se može izvući i vrata otvoriti, a stavljen je da ne bi psi otvarali vrata. Ujedno navodi da prilikom dolaska i uvođenja u posjed od strane prodavatelja navodi da ničega nije bilo na zidu već su bile samo stepenice koje sud i danas zatiče. Navodi da je vlasnik tvrtke koja se bavi održavanjem semafora, pa je imao dosta materijala zbog čega je digao ogradu od 60 cm na betonskom zidu, a to stoga što je imao i pse, pa kad su isti narasli to je povećao ogradu na 120 cm na zidu pa sud zatiče po cijeloj dužini zida vijke i rupe za pričvršćivanje te ograde koje više nema. Tuženi navodi da je na dijelu prolaza na betonskom zidu gdje su bile stepenice postavio i vrata za nesmetani prolaz. Potom navodi da je stepenice uklonio kada su tužitelji višestruko prekršili ugovor o uspostavi prava služnosti prolaza, jer su puštali njegove pse iza ograde odnosno zatvarali ogradu te su rekli da to ne moraju te su mu oštećivali imovinu sa klještima.

7. Potom tuženik navodi da je skinuo stepenice i ogradu time da je ostala ogradna sa vratašcima koju je po nalogu inspekcije morao ukloniti, time da stepenice u tom trenutku nije bilo, ali je upućen da ih ne smije staviti na zid, jer tako nije smjela niti susjeda. Ujedno tuženik navodi da je ogradu danas zatečenu napravio u dogovoru sa Hrvatskim vodama i to na način da se 2 metra odmakne od zida i to u rujnu 2025. godine.

8. Odlučujući o dijelu specificiranog tužbenog zahtjeva iz podneska tužitelja od 01. lipnja 2026. godine ovaj sud je provodeći dokazni postupak našao za shodno

utvrđivati na čijoj površini zemljišta je podignuta željezna mrežasta ograda označena točkama C i D, pa je unatoč izostanku mjerničkog vještaka sud utvrdio da je ista postavljena na čkbr. 2724/4 K.O. Karlovac 1, koja predstavlja česticu nasipa ukupne površine od 17851 m² u vlasništvu Republike Hrvatske-javno vodno dobro pod upravom Hrvatskih voda.

9. Da je tome tako sud zaključuje iz iskaza svjedoka Ivane Mateša kao službene osobe iz Službe za nadzor zaštite okoliša i vodopravne inspekcije Državnog inspektorata koja u svom iskazu navodi da je izdala nalog da se ograda sa stepenicama i metalnim vratima uklone, jer na zidu kao objektu ne smije biti ništa, a da je tuženik postavio panel ogradu u dogovoru sa Hrvatskim vodama i on slobodno može koristiti taj dio javne površine, ali je ostatak površine od panel ograde (točke C i D) do zida u nadležnosti Hrvatskih voda. Naime, kako je Hrvatskim vodama bitan servisni put sa druge strane zida to taj dio održavaju Hrvatske vode, a ovaj dio javne površine od zida do panel ograde (točke C i D) održava tuženik odnosno privatna osoba. Čim se ograda sa vratima i stepenicama skinula sa zida odmah nakon toga je uslijedio dogovor glede postavljanja panel ograde (točke C i D) te je to učinjeno u rujnu ili listopadu prošle godine.

10. Imajući u vidu ovakve navode svjedoka Ivane Mateša kao službene osobe ovaj sud je utvrdio nespornim da je željezna mrežasta ograda označena točkama C i D podignuta od strane tuženika na javnom vodnom dobru, pa kako se ne radi o zemljištu na kojem se tužbom sukladno odredbama čl. 22 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima NN 91/96 i dr. može tražiti posjedovnu zaštitu, jer se radi o javnom dobru to je ovaj sud sukladno odredbama čl. 16 st. 2 Zakona o parničnom postupku NN 117/03, 88/05,02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25 tužbeni zahtjev tužitelja u tom dijelu odbacio, a kako je to odlučeno pod točkom III izreke ovoga rješenja.

11. Nadalje, ovaj sud je utvrdio da su stranke dana 24. kolovoza 2023. godine sklopile ugovor o osnivanju prava služnosti puta time da je odredbama čl. 2 istog ugovora stjecateljima služnosti Elviri Gradinščak i Krunoslavu Gradinščak, ovdje 1 i 2 tužitelji, utvrđeno da im pripada pravo služnosti puta što uključuje hodati tom stazom te tako sebi puštati druge ljude, te se voziti po tom putu biciklom, a za korist povlasne nekretnine. Pravo navedene služnosti puta ugovara se u šini od 3 metra i dužini od 21 metar za poslužnu nekretninu na kojoj se nalazi kuća u Karlovcu, Splitska 15 A. Kako stranke upiru u čl. 5 istog ugovora stjecatelji služnosti se obvezuju prilikom izvršavanja svojih prava služnosti koristiti isto u skladu s namjenom opisane nekretnine, čuvajući je i odgovarajući vlasniku za svu nastalu štetu zbog grube nepažnje korištenja nekretnine. Ujedno sud je utvrdio da je u među vremenu između stranaka u tijeku spor kod ovoga suda pod posl. brojem P-339/2025 radi ukidanja prava služnosti, pa premda je tuženik predložio da se ovaj predmet spoji sa ovom predmetom pod posl. brojem P-339/2025 ovaj sud je isto odbio obzirom da se ne radi o istovrsnim predmetima spora.

12. Nesporno je da su tužitelji kao korisnici prava služnosti prolaza i provoza biciklom koristili prava služnosti koji je ovaj sud na licu mjesta i uvođenjem u posjed od strane stranaka utvrdio da kao asfaltirani pojas dvorišta u širini od 90 cm i kao dio kolnog ulaza u dužini od 21 metar od početka čestice, pa sve do panel ograde(točke C i D).

13. Tuženik je u svom iskazu naveo da je prilikom sklapanja ugovora o uspostavi prava služnosti prolaza upozorio tužitelje kao ugovorne strane da mu je bitno da mu dvorište bude zaštićeno da iz njih ne izlaze psi, da u njega ne ulaze ljudi skloni krađi metalnih sirovina i slično, imigranti i slični, jer je samozaposlen i ima tvrtku te u dvorištu drži vrijedne metalne sirovine pa navodi da je sa 2 tužiteljima imao uvijek dobre odnose i s njim sa o svemu komunicirao, pa mu je on čak znao u nekoliko navrata pripaziti na dvorište kad ga nije bilo, pa se vodilo računa da klapna na vratima za ulaz u dvorište uvijek bude spuštena i kako psi ne bi izlazili izvan dvorišta. Štoviše, kad je postavio "biciklar" ni to nije bio problem, jer se on unatoč šifri uvijek mogao otvoriti, jer na njemu nikad nije bilo šifre, pa sve zajedno nije bilo nikakvih problema da se može prolaziti.

14. 1 tužiteljica na takve navode tuženika ističe da je tuženik 09. rujna 2025. godine postavio sajlu za bicikl kao lokot kojim su se zaključavala vrata time da je ta sajla imala šifru koju nije znala, tako da nije mogla proći niti kroz ulazna vrata u dvorište premda je do tada potpuno normalno prolazila u dvorište, jer sajle nije niti bilo. Navodi da nije kontaktirala tuženika, jer ju prije toga sa njim imala nemili događaj u dvorištu budući je on fizički nasrnuo na nju, a o čemu se na Prekršajnom sudu u Zagrebu još uvijek vodi postupak u kojem još nije donesena odluka. Štoviše, ista je ustvrdila da nije bila upozoravana od strane tuženika na kršenje odredaba čl. 5 ugovora o osnivanju prava služnosti kao i da nije ostavljala vrata od ograde otvorena te je navela da ta vrata na dvorištu uopće nisu smjela biti.

15. 2 tuženik je u svom iskazu naveo da je ispočetka ta sajla za bicikle bila samo natakuta, ali nakon toga je vrlo brzo bila i zaključavana, pa nisu više mogli prolaziti kroz vrata.

16. Premda je tuženik ustvrdio da nikada nije zaključavao ogradu, a da je tzv. "biciklarnik" postavio zato što su psi znali sa njuškom podignuti klapnu na ogradi i na taj način otvoriti vrata i izaći iz dvorišta ovaj sud je upravo iz iskaza tuženika utvrdio da je tuženik počeo zaključavati "biciklarnik" odnosno sajlu za bicikle te time onemogućio korištenje prava služnosti prolaza i provoza, jer je u svom iskazu naveo da je postupio isključivo po nalogu i odlučio postaviti ogradu i na taj način ukinuti služnost odnosno onemogućiti da se tuda prolazi, jer na zidu više ništa nije smjelo biti i nije se tuda smjelo prolaziti, a da se prolazilo tada bi tuženiku nastala daljnja šteta odnosno mogućnosti kažnjavanja, pa kako su tužitelji puštali i pse iz dvorišta to je odlučio postaviti trajnu ogradu i ukinuti pravo služnosti upisano u gruntovnicu. Da je tome tako sud je utvrdio i iz činjenice što su tužitelji svojim podneskom od 18. rujna 2025. godine bili prijavili događaj postavljanja sajle za bicikle što su saznali 09. rujna 2025. godine kao i potom drvene daske 17. rujna 2025. godine. Ovaj sud pri tome nije poklonio vjeru iskazu svjedoka Melanije Ptičar niti iskazu svjedoka Stele Dobričević kao supruzi tuženika da se oграда nije zaključavala kao i da lokot nije bio pod šifrom, jer su isti iskazi upravo u suprotnosti sa navodima tuženika koji je odlučio postaviti ogradu i na taj način ukinuti služnost odnosno onemogućiti da se tuda prolazi, a što očito uključuje i zaključavanje prednjih ulaznih vrata u dvorište (točke A-B). Ovaj sud pri tome dopušta da je nakon sklapanja ugovora prava služnosti od 24. kolovoza 2023. godine isto bilo moguće te da se unatoč postavljenom biciklaru moglo prolaziti kroz prednja ulazna vrata u dvorište, ali isto nakon odluke tuženika da želi ukinuti pravo služnosti odnosno onemogućiti da se tuda prolazi. Da je tome tako sud utvrđuje

iz iskaza nesrodnog i nezavađenog svjedoka Romine Medak koja je navela da je sporni prolaz koristila od djetinjstva, a da je prošlo ljetu tuda prošla posljednji put, jer je postavljena ograda i nakon toga su zaključana vrata, kao i iz iskaza nesrodnog i nezavađenog svjedoka Željka Blaž koji je naveo da su i od ranije postojala prednja ulazna vrata, ali da se nisu zaključavala.

17. Ovakav iskaz tuženika da želi ukinuti pravo služnosti odnosno onemogućiti da se tuda prolazi jasno ukazuje da je isti dana 9. rujna 2025.godine za što su tužitelji saznali istog dana, smetao tužitelje u posjedu prava služnosti puta kod ulaznih vrata na poslužnu nekretninu, koja je na skici očevida Općinskog suda u Karlovcu od 13. travnja 2026. godine opisanog kao prednja vrata u širini od 90 centimetara, a označeno točkama A i B i to na način da je lokot sajlom za bicikle zaključao ulazna vrata i onemogućio tužiteljima ulaz na poslužnu nekretninu i posjed prava služnosti koju služnost su tužitelji imali temeljem ugovora o osnivanju prava služnosti puta od 24. kolovoza 2023. godine. Ovaj sud je stoga sukladno odredbama čl. 22, a u svezi s čl. 21 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima pružio tužiteljima sudsku zaštitu posjeda na način da mu se nalaže uspostava ranijeg posjedovnog stanja i zabranjuje svako takvo i tome slično smetanje, a kako je to navedeno pod točkom I izreke rješenja.

18. Kako su tužitelji u osnovi uspjeli sa postavljenim tužbenim zahtjevom to je odlučujući o parničnom trošku sud je svoju odluku temeljio na odredbama čl. 154. st. 1 Zakona o parničnom postupku, a koji trošak se sastoji od zastupanja tužitelja po punomoćniku odvjetniku i to u paušalnom iznosu od 500,00 EUR sukladno Tbr. 7. Tarife o nagradama i naknadama troškova za rad odvjetnika uz obređeni PDV od 25 % u iznosu od 125,00 EUR, te naknade za izlazak sudske komisije na lice mjesta u iznosu od 49,48 EUR, sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 13,27 EUR te sudske pristojbe na rješenje u iznosu od 13,27 EUR sveukupno 701,02 EUR. Sud je na tako dosuđeni prouzročeni parnični trošak dosudio i zakonsku zateznu kamatu sukladno odredbama čl. 29 Zakona o obveznim odnosima NN 35/05 i dr. počem od dana donošenja rješenja tj. 15. listopada 2026. godine, pa sve do isplate, a kako je to navedeno pod točkom II izreke rješenja.

U Karlovcu 15. listopada 2026.

Sudac: Tomislav Maras

Dokument je elektronički potpisan:
Tomislav Maras

Vrijeme potpisivanja:
15-10-2026
10:44:27

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U KARLOVCU
2.5.4.97=#0C1156415448522D3035353431323536393638
OU=Signature
S=Maras
G=Tomislav
CN=Tomislav Maras

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave iste. Žalba se podnosi pismeno u tri primjerka putem ovog suda, a o žalbi odlučuje nadležan Županijski sud.

DOSTAVLJENO:

1. OD Rožman&Oređić iz Karlovca, Dr. V. Mačeka 1
2. Josipu Begović odvjetniku iz Zagreba, Ulica Nikole Pavića 5

Broj zapisa: **9-3088e-aa92b**

Kontrolni broj: **01e47-ebba8-c4b30**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Tomislav Maras, O=OPĆINSKI SUD U KARLOVCU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Karlovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.